

Hvad dernæst Spørgsmaalet om Tyrene an-
 gaar, Vædringsforslaget til § 1, som bestem-
 mer, at Tyre over eet Aar og uване Husdyr
 skulle holdes tilbørlig bevogtede, maa jeg til-
 staa, at jeg ikke rigtig kan forstaa den ærede
 Ministers Modstand. Jeg kan ikke forstaa,
 at denne Bestemmelse om Tyrene ikke skulde
 høre ind i denne Lov, og endnu mindre
 kan jeg forstaa den ærede Minister, naar han
 mente at maatte modsætte sig den af land-
 økonomiske Grunde, idet det er vel bekjendt, at
 flere af vore dygtigste Landmænd allerede ikke
 ville lade deres Tyre gaa løse, fordi de vide,
 at det skader dem allfor meget at lade dem
 gaa løse iblandt Kreaturerne. Jeg inser saa-
 ledes ikke, at denne Modstand imod Vædrings-
 forslaget kan have den allermindste Grund.
 Min Hovedgrund til at stille dette Vædrings-
 forslag er den, at der i Reglen ikke hængaar
 nogen Sommer, uden at man stadig hører,
 at uване Tyre gjøre megen Skade. Det er
 blevet sagt, at en Mand ikke lod sin Tyr gaa
 løs, naar den var uvan; men det er virkelig
 meget ofte Tilfældet, fordi en Tyr meget ofte
 har Respekt for den, der passer den daglig,
 men derimod er særdis til at løbe løs paa
 enhverformhelt Anden. Jeg kjender mange
 saadanne Tilfælde, som jeg for mit Vedkom-
 mende meget maa beklage, at en Tyr, som har
 været uvan, desuagtet er vedbleven at gaa
 ude; selv naar den har været toiret, har det ledet
 til, at Folk have maattet gaa en lang Omvei
 for at komme omkring den. Det have vi ikke
 her søgt at faae forpurret, thi det kunde vi
 ikke; men vi have kun søgt at faae det Værste
 forpurret. Derfor maa jeg meget bede den
 ærede Minister om ikke at modsætte sig dette
 Forslag for stærkt.

D. Christensen: Jeg skal blot tillade
 mig nogle Bemærkninger, idet jeg i Dvrigt
 kan slutte mig til den ærede fidsste Taler, hvis
 Uttringer jeg ikke tror vare overdrevne, men
 som jeg endog anser for høist moderate. Jeg
 har ogsaa bragt i Erfaring, at der er enkelte
 Steder, hvor en saadan Tyr har sat fuldstæn-
 dig Skræk i Folk, og jeg kjender Exempel paa,
 at en Tyr i min Fødeegn har forfulgt Folk
 paa Bei en Fjerdingvei til en halv Mil, og

at de med megen Vanskelighed ere komne fra
 den, naaget det har været Folk, som have været
 usædvanlig raske. Jeg skal derfor indstændig
 anmode den ærede Minister om, at han, hvis
 det paa nogen Måde er muligt, vil gaa ind
 paa; at vi faae dette Forslag ind i Loven. —
 Grunden til, at jeg begjerede Ordet, var i Dv-
 rigt den, at jeg vilde udtale mig lidt om Væ-
 dringsforslaget under Nr. 8, som angaar Ud-
 trykket „at grændse til“. Jeg skal kun hen-
 stille til den ærede Minister, om vi ikke næsten
 gjøre et større Numer ud af dette Forslag end
 det fortjener; thi hvad er „at grændse til“
 og hvad er at „gjennemstjære“? Der vil vist
 i Praxis være meget forskjellige Meninger derom.
 Jeg skal gjøre den ærede Minister opmærksom
 paa, at det mange Steder, især paa Sjælland,
 er Tilfældet, at en Bei løber længs Udkanten
 af en Lod; men det er bekjendt, at en saadan
 Lod, naar Noget kjøber den, bliver maalt op
 indtil Midten af Hegnet og han har da 3.
 4 eller 5 Alen paa den anden Side af
 Beien. Mange ville maasse paastaa, at den
 alligevel aldeles ikke gennemstjærer, men jeg maa
 dog antage det, og det er Noget, der sker i mang-
 foldige Tilfælde. Gjennemstjæringen vil da
 komme de Beboere til Gode, hvor Saadant
 finder Sted, og jeg troer derfor, at Udbyttet
 „grændse til“ ikke vil faae saa stor Betydning,
 som den ærede Minister tillægger det. Jeg
 skal derfor meget tilraade, at dette Forslag
 vedtages.

Sylv. Jørgensen: Det er med Hen-
 syn til Vædringsforslaget under Nr. 3, jeg vil
 sige et Par Ord. Meningen med dette Væ-
 dringsforslag er jo, at det skal være en Bet-
 telse for de Folk, hvis Kreaturer slippe løs,
 idet de kun skulle kunne søges til Gistatning,
 forsaavidt den flete Ufred er dem tilregnelig.
 Jeg er noget bange for, at Forslaget vil virke
 i modsat Retning af den, der er tilsiget. Efter
 § 4 skal Gieren jo betale for et Dyr, naar
 det optages paa anden Mands Grund, enten
 det er sluppet løs ved Uforsigtighed eller ikke.
 Naar den foreslaaede Vædring ikke tilføies
 1ste Stykke i § 7, kunde det maasse i Praxis
 bevirke, at En eller Anden anstrengte sig noget
 mindre for at optage et Dyr, end han ellers